

ГЛАВА 45.

1 Тогазь Иосифъ не може да ся стърпи прѣдъ всички-тѣ които прѣстоявахъ прѣдъ него: и възкликъ: Махнѣте всички-тѣ отъ лице-то ми: и не останж никой съ него, когато Иосифъ ся опозна на братя-та си. И испуснѫ гласъ съ плачъ: и чухъ Египтани-тѣ: чу още и Фараоновий-тъ домъ. И рече Иосифъ на братя-та си: "Азъ съмъ Иосифъ: отецъ ми живѣе ли още? И не могохъ братя-та му да му отговорятъ, защото ся смущихъ отъ прѣстѣвіе-то му. И рече Иосифъ на братя-та си: Приближъте до мене. И тѣ приближихъ. И рече: Азъ съмъ Иосифъ братъ ви, ^окогото продадохте въ Египетъ. И сега не скрѣбте, нито да ви ся види жестоко, че мя продадохте тукъ: понеже за сохранене на животъ ^и проводи мя Богъ прѣдъ васъ. Защото тая е втора година на гладъ-ть по земѣж-тѣ: и оставатъ още пять години въ които не ще да бѫде ни ораніе ни жетва. И Богъ мя проводи прѣдъ васъ за да съхраняж у васъ остатъкъ на земѣж-тѣ, и да упазиж животъ-тѣ ви съ голѣмо избавлениe.

8 Сега не мя проводихте тукъ ви, но Богъ: и направи мя ^оотецъ на Фараона, и господарь на всички-тѣ му домъ, и началикъ на всички-тѣ Египетскъ земѣж. 9 Побѣрзайте, та вѣзльзете при башж ми, и речѣте му: Така дума синъ ти Иосифъ: Богъ мя направи да съмъ господарь надъ всички-тѣ Египетъ: слѣзъ при мене, не стой. И ще ся населиш въ земѣж-тѣ Гесенъ, и ще бѫдешъ близу при мене, ты и сынове-тѣ ти, и сынове-тѣ на сынове-тѣ ти, стада-та ти и чѣрѣдъ-тѣ ти, и всичко що имашъ: И ще тя прѣхраняж тамъ (защото оставатъ още пять години гладъ), за да не достигнешь въ оскудностъ, ты и домъ-тъ ти, и всичко що имашъ. И ето, очи-тѣ ви, и очи-тѣ на брата ми Веніамина, видяте че ^омои-тѣ уста говорятъ вамъ. И да кажете на башж ми всички-тѣ ми славж въ Египетъ, и всичко що видѣхте, и побѣрзайте да ^идоведѣте отца ми тутка. И паднѫ на вратъ-ть на Веніамина брата си и плака: и Веніаминъ плака на неговъ-тѣ вратъ. 15 И цѣлова всички-тѣ си братя и плака надъ тѣхъ: и слѣдъ това говорихъ братя-та му съ него.

16 И слухъ-ть ся чу въ домъ-тѣ Фараонъ и казахъ: Иосифови-тѣ братя дойдохъ: и угодно бы на Фараона и на рабы-тѣ му. И рече Фараонъ Иосифу: Речи

на братя-та си: Това направвѣте: натоварвѣте добѣтъци-тѣ си, и търгнате та идѣте въ Ханаанскж-тѣ земѣж. И като земете башж си, и челяди-тѣ си, дойдѣте при мене: и ище ви дамъ добро-то на Египетскж-тѣ земѣж, и ище ядете ^итлѣстина-тѣ на тажъ земѣж. И тебѣ ся заповѣда, да имъ речеши: Това сторвѣте, земѣйте си кола отъ Египетскж-тѣ земѣж за дѣца-та си и за жены-тѣ си: и земѣте башж си, та дойдѣте. И не жалѣте сѫдеве-тѣ си: защото добро-то на всички-тѣ Египетскж земѣж ще бѫде ваше.

21 И направихъ така сынове-тѣ Израилеви: и Иосифъ имъ даде кола споредъ Фараоновж-тѣ заповѣдъ: даде имъ и храна-и за пажъ-тѣ. На тѣхъ на всички-тѣ даде всякому дрехи за прѣмѣни: а на Веніамина даде триста сребрника, ^и дрехи за петь прѣмѣни. А на башж си проводи това: Десетъ ослы натоварени отъ Египетско-то добро, и десетъ ослицы натоварени съсъ жито и хлѣбъ, и храна-и за башж си за пажъ-тѣ. И испроводи братя-та си, та отидохъ: И рече имъ: Не ся прѣшпрайте по пажъ-тѣ.

25 И възльзохъ тѣ отъ Египетъ, та дойдохъ въ Ханаанскж-тѣ земѣж при башж си Іакова. И извѣстихъ му, и рекохъ: Иосифъ е живъ още, и началикъ е на всички-тѣ Египетскж земѣж: и ^ипрѣмѣръ сърдце-то му; защото не ги вѣрваше. И казахъ му всички-тѣ Иосифови думы, които имъ бѣше рекъ: и като видѣ колата, които бѣ проводиль Иосифъ за да го земѣтъ, съживи ся духъ-тѣ на Іакова башж имъ. И рече Израиль: Доволно е: Иосифъ синъ ми живъ е още: ще идѫ, и ище го видѣхъ, прѣди да умрѫ.

ГЛАВА 46.

1 И търгиже Израиль съсъ всичко що имаше, и дойде въ ^оВирсаве, и принесе жертвъ ^она Бога на отца си Ісаака. И говори Богъ Израилю ^ивъ инощно видѣніе, и рече: Іакове, Іакове. А той рече: 3 Это мя. И рече: Азъ съмъ Богъ, ^иБогъ на отца ти: да ся не убоишъ да слѣзешъ въ Египетъ: защото ^онародъ голѣты ще ти направвѣтъ тамъ. ^иАзъ ще слѣзж съ тебе въ Египетъ, и азъ пакъ наистина ^ощете тя възведж: ^иИосифъ ще тури рѣкъ-тѣ си на очи-тѣ ти. И ^истанахъ Іаковъ отъ Вирсаве, и зѣхъ сынове-тѣ Израилеви Іакова отца си, и дѣца-та си, и жени-ти-тѣ си, на кола-та, ^икоито проводи Фараонъ за да го земѣтъ. И зѣхъ скотове-

а Дѣян. 7; 13.

б Гл. 37; 28.

в Иса. 40; 2. 2 Кор. 2; 7.

г Гл. 50; 20. Исаил. 105; 16.

17. Виж. 2 Пар. 16; 10, 11.

д Дѣян. 4; 27, 28.

е Сжд. 17; 10. Іов. 29; 16.

е Гл. 47; 1.

ж Гл. 42; 23.

з Дѣян. 7; 14.

и Гл. 27; 28. Числ. 18; 12,

29.

и Гл. 43; 34.

и Іов. 29; 24. Псал. 126; 1.

Лук. 24; 11, 41.

—

а Гл. 21; 31, 33; 28; 10.

б Гл. 26; 24, 25; 28; 13, 31;

42.

в Гл. 15; 1. Іов. 33; 14, 15.

г Гл. 28; 13.

д Гл. 12; 2. Втор. 26; 5.

е Гл. 28; 15; 48; 21.

ж Гл. 15; 16. 50; 13, 24, 25.

и Иса. 3; 8.

з Гл. 50; 1.

и Дѣян. 7; 15.

и Гл. 45; 19, 21.